

מעלת הושענא רבה ושמחת תורה/שיעורו של הגאון רבי בן ציון מוצפי

מעלת הושענא רבה ושמיני עצרת/הגאון רבי בן ציון מוצפי

כמה נקודות חשובות רבותיי, שכולנו נחוצים להם. עברנו בשלום, ברוך השם, את ימי ראש השנה. שמענו תקיעת שופר, קיימנו מצוות עשה מן התורה לשמוע כל שופר, והשתדלנו לעשות תשובה. אני לא יודע כמה, אני אומר לעצמי, אבל השתדלנו.

גם עשרת ימי תשובה עברו עלינו בשלום, עם כל התוספות בתפילה ובסליחות. אבינו מלכנו והקדוש ברוך הוא שומע תפילת עמו ישראל. הנה אתה רואה, אנחנו פה, ברוך השם, חיים וקיימים, והולכים לבתי הכנסת, הולכים להתפלל, זוכים ללמוד תורה. תודה להשם יתברך על הכל, על כל מה שהוא עושה.

בא לנו יום כיפור, וברוך השם זכינו להתפלל בכיפור חמש תפילות, ואחרי זה בת קול יצאה: "לך אכול בשמחה לחמך, ושתה בלב טוב יינך". והייתה לנו חתימה, ברוך השם, חתימה טובה לכל השנה כולה. אני מקווה, לכל ישראל, בארץ ובתפוצות. ואפילו המתים נידונים ביום הכיפורים, ...הקדוש ברוך הוא התמלא עליהם רחמים, כי בניו הם. ובנעילה, הייתה חתימה. אז הייתה חתימה – זה חתימה של האיגרת, של כל היומן שלם, של כל השנה כולה, ומי יודע לעוד כמה שנים גם.

אבל יש לנו עוד, רבותיי, שתי נקודות מרכזיות. אחת מהם, ליל הושענא רבה. בחצות, זה שעה קובעת מאוד. חצות, בסביבות 12 וחצי בלילה.

והשניה, תדעו, הנקודה השנייה, כר גילה רבנו האר"י: ביום שמיני עצרת – הוא יום שמחת תורה. בשעת תפילת מוסף, במילה אחת, בשמע ישראל, שאנחנו אומרים בכתר של מוסף, במילת אחד. אלה שתי נקודות עיקריות.

ומה הסוד של הדבר? השורש של הדבר?

מחוץ לזה שאנחנו נידונים, העניין הוא שאלה נקודות מפנה שהשכינה הקדושה... מה זה השכינה? זה אור של הקדוש ברוך הוא. כמו שלכל אחד מאיתנו יש אמא ביולוגית שילדה אותנו, הנשמות שלנו לפני בואם, לעולם הזה, תדעו, היו בבטן השכינה למעלה, ונגזר על כל אחד ואחד, איפה יולד, ומה יהיה איתו, והיכן, ומה יהיו מעשיו. אם יהיה חכם או טיפש, אם יהיה גיבור או חלש, אם יהיה בריא או לא, חס ושלום, אם יהיה עשיר או עני. חוץ אם יהיה ירא שמיים או לא – זה תלוי באדם. אז

השכינה היא אמא של כולנו. כולנו היינו בבטן השכינה, אנחנו אחים, כל עם ישראל, וכמובן, היא... יש לה עליות. היא עולה כל שנה ושנה היא מקבלת דף חדש, סדר חדש, ועליות חדשות מדי שנה בשנה. העליות היו ראש השנה, ביום הכיפורים. עכשיו, גם בסוכות, כל שבעת ימי החג אנחנו יושבים בסוכה, וגם השכינה יושבת איתנו, והיא יושבת בצל דמות לאה, באור העליון, למעלה.

אבל היא קיבלה חותם אחד, היא קיבלה בנעילה של יום הכיפורים, בחצי שעה האחרונה. ואנחנו ממילא מצטרפים אליה, אנחנו בניה. עכשיו, בליל הושענא רבה היא מקבלת חותם שני, היא עולה עלייה גדולה, ומי שזוכה עולה יחד איתה. ואחר כך יש עוד חתימה שהיא מקבלת, או איזה מסירה שהיא מקבלת של כלל האורות – הוצאה לפועל של כל השנה כולה. זה יוצא מתי? שאדם מתפלל תפילת מוסף ביום שמיני עצרת, במילת אחד שבשמע ישראל של הכתר בחזרת הש"צ. וכיוון שהיא מקבלת אז את האור, בוחנים בשמיים, בודקים כל אחד מאיתנו מה היו מעשיו. ולא מספיק מה שהיה בראש השנה, ולא מה שהיה ביום הכיפורים, אלא יש שתי התחנות האלה, שהם עיקריות, ובהם נקבע מה יהיה. וכך הזוהר הקדוש בפירוש אומר: שבליל הושענא רבה בחצות החתימה נעשית. ועדיין אפשר לשנות ולשפר, גם משך הלילה וגם למחרת. עד מתי? כך אומר רבי שמעון עליו השלום: זכותו תגן עלינו ועל כל ישראל. רבי שמעון בר יוחאי, שהיה סניגור של ישראל, כותב שגם יבוא יום שמיני עצרת, ואז נמסרים הפתקים להוצאה לפועל למשך השנה כולה. ולכן, כל עוד ולא נמסרו הפתקים, אפשר לשפר, אפשר לשנות הכל לטובה.

לכן, תקנו לנו רבותינו, שבליל הושענא רבה יושבים ערים ועוסקים בתורה, בחומש דברים. זה צריך לדעת, שהמפתח הוא כבר מצאת הכוכבים של הלילה, אדם צריך לקחת חומש דברים ולהתחיל לקרוא את כל החומש כולו: דברים, ואתחנן, עקב, ראה, שופטים, כי תבוא, ניצבים, וילך. ואחר כך האזינו וזאת הברכה. ולא יפסיק שם, אלא יקרא עוד פסוקים מבראשית: "עד אשר ברא אלוהים, לעשות". בזה נעשה החותם.

מה יש בחומש דברים? רבנו האר"י מפרש, שפשוט נעשה חתימה בליל הושענא רבה. איזה חתימה? הרי הייתה חתימה בליל כיפור, ביום כיפור, סליחה, בנעילה. אז מה החתימה הזאת עושה? אלא דרך העולם: כל מלכות ומלכות, שמלך מוציא לפועל איזה פקודה, או איזה הוראה, או גזר דין, הוא חותם על האיגרת למטה. ואחר כך מקפלים את האיגרת, מניחים אותה במעטפה, או מקפלים אותה בעצמה כמעטפה ועושים עליה חותם של שעווה מבחוץ, שהאגרה הזאת מאת המלך, בחותם המלך. וזה האיגרת השנייה, החותם השני של אותה איגרת, נעשה בליל הושענא רבה בחצות.

למעשה, בדברי רבנו האר"י כתב שני עניינים. במקום אחד כתב, שזה מתחיל מתי שהירח זורח, הלילה. הירח, הלבנה תצא בסביבות 10 בלילה. תצא עם האור שלה כמו שצריך. אז נעשה החותם. אבל במקום שני, דף אחרי זה, כתב בשער הכוונות, שהחותם נגמר בחצות הלילה. זאת אומרת, החותם מתחיל ב-10 בלילה, לפי שעון קיץ, הוא מסתיים ב-12 וחצי בלילה.

לכן, כל אחד מאיתנו, אני אומר את זה גם על עצמי, צריך להיות גיבור כארי, וקל כנשר, ורץ כצבי, ועז כנמר, לעשות רצון אבינו שבשמיים, בליל הושענא רבה. לקבל עלינו עול מלכות שמיים, לייחד את השם יתברך, לעבוד אותו ביראה ובאהבה, ולקבל עלינו את כל התורה כולה, עם כל התרי"ג מצוות, ולשוב בתשובה, להרהר תשובה בלב, ולשבת לקרוא את חומש דברים.

אשכנזים נוהגים הלילה, מתפללים ערבית, ואחרי תפילת ערבית מוציאים ספר תורה, וקורא החזן קורא את כל חומש דברים, והם מקשיבים מהחומש. ונחשב שומע כעונה – זה גם מועיל. אבל אנחנו, מה נעשה? קוראים מתוך החומש. כך לימדונו אבותינו, וכך מסורת אבות, כבר זה למעלה מ-500 שנה.

אז אדם ישתדל בליל הושענא רבה, בכל מחיר, בתחילת הלילה, אני מדגיש, לקרוא חומש דברים, ולהשתדל לסיים אותו, אם הוא יכול, ב-10 בלילה. ואם קשה עליו, או היה לו איזה לחץ, או איזה עיסוק, לפחות עד 12 וחצי בלילה לסיים את חומש דברים.

ומה יש בחומש דברים? הוא חומש חמישי שבחמש חומשי תורה, וכביכול למעלה... חותם אנחנו מבשרי אחזה אלוה. כמו שאדם שחותם, חותם בידו, ביד יש חמש אצבעות, כך כביכול למעלה יש חמש גבורות, שהם כנגד חמש אצבעות. וזה החומש החמישי! לכן, לא הצריכו עלינו לקרוא את כל ספר תורה, אלא די בחומש החמישי.

גם יש במילה "חותם", שם "אקיה", הלילה מתגלה עם המילויים שלו. יש אקיה, ומילוי יוד"ן. יש אקיה במילוי הה"ן. ויש אקיה במילוי אלפ"ן. מה פירוש? אם אתה לוקח שם הוי"ה, א' לא"ה... אחר כך יש ה', הה' הזאת, פעמים שהיא ממול ה- י', פעמים שהיא ה' א', פעמים שהיא ה' ה'. זה תלוי לפי אותו מסלול, שהשם הזה עולה. אחר כך יש י' יוד. אחר כך עוד פעם ה', כמו ה' הראשונה. אז זה שלוש ה"ן, שלוש סוגים של מילויים. יש ב'י, יש ב-ו', ויש בה'. כתב רבנו האר"י, כך אתם תראו בהקדמה, או בתפילה, שאומרים בפתיחת הלימוד. אז אנחנו מבקשים שהחותם הזה יהיה ויפעל, והקדוש ברוך הוא יעשה איתנו לטובה, אות לטובה, חסד ורחמים.

אז אם אדם, למשל, רעב הלילה, יטעם משהו קל, וישב, יקרא את חומש דברים, יסיים אותו. אחרי זה ישב, יאכל מה שהוא רוצה. אם לא יכול לקרא בטעמים – או לא מכיר את הטעמים, לפחות שאת המילים יאמר אותם כהוגן, בביטוי נכון ובהיגיון.

אחרי חומש דברים, נוהגים לקרוא עניין של פטירת משה רבנו עליו השלום. כיוון שאנחנו מחר צריכים לקרוא ביום שישי, את השניים מקרא, ואחד תרגום, לסיים את ספר תורה, וזאת הברכה.

ושם נזכר פטירת משה רבנו. פטירת צדיקים מכפרת, ועל ידי זה הוא עומד ומבקש עלינו רחמים. אז זה, שמה מלקות, ואתחנן, יש שמה, ממסכת סוטה, כל העניין של פטירת משה וקבורתו, ואיך משה לקח את של יוסף. אבל משה רבנו עליו השלום, הקדוש ברוך הוא טיפל בו. והמשנה אומרת: "מי לנו גדול ממה? שלא יתעסק בו אלא הקדוש ברוך הוא?". שנאמר: "ויקבור אותו בגיא". מי זה "ויקבור"? הקדוש ברוך הוא. משה אין לו קבר. לא יודעים איפה הקבר. הקדוש ברוך הוא לקח אותו ועלה למרום. ולפני משה רבנו... משה רבנו, למה זכה שהקדוש ברוך הוא טיפל בו? כי הוא טיפל ביוסף הצדיק: "ויקח משה את עצמות יוסף עימו". ויוסף, למה זכה שמשה רבנו יתעסק איתו? כי הוא טיפל באבא שלו, יעקב אבינו, עלב השלום. אז תראו, הקדוש ברוך הוא אינו מקפח שכר כל בריה ובריה. זה אדם. זכור הלילה.

ואם יכול לעשות את הקריאה בתוך הסוכה, עוד יותר טוב. כיוון שהוא מקיים מצוות עשה של ישיבה בסוכה – דבר גדול מאוד מאוד. גם, משתדל להדליק נר חשמלי אפילו, בסוכה. לא כדאי להדליק נרות, כי זה יכול לגרום כל מיני עניינים לא טובים. בעבר היו מקרים, השם ישמור, אסונות. ידליק נר חשמלי, חשמל, ויגיד: "לכבוד דוד מלך ישראל", כי הלילה הוא אשפיזין שלו. אז ידליק את הנר החשמלי, ויאמר: "שאני מדליק את האור הזה לכבוד דוד מלך ישראל", ואז ילמד את הסדר.

אחרי זה נוהגים לקרוא הדרה זוטא. כיוון שנגמר, קוראים חומש דברים. כמה זה לוקח? שעה, שעה וחצי. לא יותר. אחרי שעה וחצי, יושב וילמד הדרה זוטא. והדרה זוטא, כיוון שבסופה נזכר פטירת רבי שמעון בר יוחאי, זה ידוע שקוראים את זה באזכרות. יש היום, כאלה שמקצרים, לא קוראים את כל ההדרה. באזכרות, אז קוראים את הקטע האחרון: "אמר רבי אבא..." דף, סיים בו: "...צינה קדישה... למר חיים... עד אשתך חו מלו...". לכן ע... מתואר שם. אבל צריך ללמוד את כל הדרה זוטא.

אחרי הדרה זוטא, יש לקרוא קריאת שמע שעל המיטה. אפילו שהוא לא הולך לישון, קוראים קריאת שמע על המיטה, כיוון שתיוון גדול נעשה, ועל ידי זה מסלק את כל

המזיקים, וכל המקטרגים, וכל המגפות, וכל החולאים, מעלינו, מעל ישראל. ואחר כך, יקרא תיקון לאה. בלילות חול המועד, קוראים רק תיקון לאה. תיקון רחל אין לנו. עד "בית חשבון"... אם לא יבוא משיח עד "בית חשבון"... אז קוראים את הסדר של המנצח: "מזכיר לבני קורח", וכל המזמורים שיש בתיקון לאה. ואחר כך, ישב, יקרא תהילים.

אז אם אדם נמצא בבית הכנסת, או בחצר של בית הכנסת, יש כאלה מתאספים, אשריהם ישראל, או בסוכה, ישב בסוכה שלו, אפילו בבית לבד, ויקרא את הסדר של התהילים.

אז שאלו הרבה, מה יעשו שבאמצע יהיה שבעה כורתי ברית? זכור היום... יש ויכוח מי חיבר את זה. לפי הנראה, יש מי שכתב שרב סעדיה גאון הוא כתב את זה, לפני 1,100 שנים, את כל הנוסח. "וכהן על יצחק ברית נפקד, אשר נעקד לעלות לפניך". וכן, אחרי זה, אצל יעקב אבינו: "ישראל לך מקורה, ומשה רבנו". וכן על זה הדרך, יש שמה שבע תחנות, ששמה אנחנו קוראים את הסדר.

ולא יאמר "ויעבור", כיוון שזה חול המועד, אלא אומר "רחמנא". "אדכרל"ן...". אז יחיד לא יאמר "רחמנא", ידלג על "רחמנא", כיוון שזה בלשון ארמית, ואין מלאכי השרת בזקקים לשון ארמית. ידלג עם זה, ויגיד: "שמע ישראל, השם הוא האלוהים, השם...". בלך... וכל ה... "רחמנא, אדכרל"ן... כימי דאברהם רחימה...". כל מה שיש שמה, קיצורים מהסליחות, ציטוטים, יקרא את זה. אח"כ יתחיל ספר שני: "למנצח, מזכיר לבני קורח...". כ- היה... "תהרוג... על פי...". וכן על זה הדרך, כל ספר וספר יש שמה הפסקה. יקרא. והם שבעה, שבע תחנות, כנגד שבעה כורתי ברית.

מה זה שבעה כורתי ברית?

במסכת כלה מובא שהקדוש ברוך הוא נשבע בשבעה צדיקים בעולם, שלא יחריב את העולם, ולא ישמיד, חלילה, את עם ישראל, שהוא ישמור עלינו. והם: אחד, אברהם אבינו. השני, יצחק. השלישי, יעקב. הרביעי היה משה רבנו. והיה חמישי, אהרון הכהן. שישי יש לנו את פנחס, שלמעשה נתן לו את בריתי שלום. אז מכניסים גם את יוסף וגם את פנחס מזכירים, יחד. אותו שורש. ושביעי זה דוד. אלה השבעה שהקדוש ברוך הוא כרת איתם ברית, ונשבע להם שהוא ישמור עלינו, עד שיבוא משיח, ועד בכלל.

ואנחנו, עם ישראל, יתקיים לנצח. כי "קודשא בריך הוא, אורייתא, וישראל חד הוא". כמו שאי אפשר לעולם בלי הקדוש ברוך הוא, חס ושלום, ולא לעולם בלי תורה, כך

אין עולם בלי עם ישראל. זה המעלה של עם ישראל: שהקדוש ברוך הוא אוהב אותנו. עם כל המצבים שאנחנו עוברים, אוהב אותנו. ואנחנו בניו: "בנים אתם להשם אלוהיכם". אז ישתדל האדם לעשות כל הסדר. ובבוקר, לפני עלות השחר, יאמר את התפילה שתיקן הרב חיד"א, שזה כפרה בשביל תיקון כרת. שאם, חס ושלום, נגזר עלינו, או על אחד מבני ביתנו, להיכרת... חס ושלום... יהיה הצער שתנדד, שנה מעינו בלילה הזאת, במעוט אכילה, במעוט שינה, וכל זה, ויהיה כפרה בעדנו, וגם לא נתגלגל בעוף... ראה...". אז ככה אדם זוכה. ותראו איזה מתנות יש לנו בחג הזה, ובלילה הקדושה הזאת. והאדם ישתדל.

אם יודע שהוא יכול להחזיק מעמד, לתפילה – ילך להתפלל. אם לא, אז לפני... אפילו לפני עלות השחר, מותר לישון הלילה. זה לא כמו בשבועות. בחג השבועות, מוזכר בפירוש בזוהר, שיזהר לא ישן אפילו רגע אחד. ואילו בהושענא רבה, מי שחלש, או חולה, או עייף מאוד, כבד עליו, ורוצה לישון, ילך, ישן בסוכה איזה שעה, שעתיים, יחליף כוח. יטול ידיים בבוקר, יברך ברכות השחר, וילך להתפלל. אבל תפילה של הושענא רבה חשובה.

זה אחד מחמישה ימים בשנה, שצריך להשכים בבוקר. כך נתנו סימן: "וישכם אברהם בבוקר". אחד מהם זה ראש השנה. אחד מהם, יום הכיפורים. אחד מהם, זה יום חג השבועות. אחד מהם, יום הושענא רבה. ואחד... גם יש לנו את יום תשעה באב. אלה הימים שאדם צריך להשתדל לקום מוקדם, כדי שהשטן לא יקטרג עלינו השנה. כך הביא מטה משה עליו השלום.

קיצור הדברים: אדם ישתדל בזה. בליל הושענא רבא וביום הושענא רבה. עדיין לא נגמר הדין. לכן, גם מחר ישמור את עצמו הטוב ביותר.

רבתיי, בליל הושענא רבה לעשות תענית דיבור. לא לדבר שום שיחה בטלה. לא לענות לטלפונים בשום אופן. זה ביטול תורה. ויצר הרע הוא מתגרה, דווקא הלילה הזאת, כי הוא יודע שזה... הלילה אנחנו גונבים לו את כל התוכניות שלו. אז הוא מנסה בכל כוחו להפריע מכל צד. ואדם צריך להיות ער וערני וזהיר, והסתכל מכל הצדדים, לעשות כמו שצריך.

ואחרי זה, ילך, ישן לו. או לפני זה, אם קשה עליו, ישן... ישן מעט, לא ישן יותר מדי. ואחר כך, שאר היום, יקרא, אם לא השלים... את ספר התהילים, יקרא. או יקרא אותו עוד פעם. יקרא כל מיני עניינים, הלכות, וכדומה. וגם הרבה לימוד תורה.

אחרי זה, לפני שבת יקרא שניים מקרא, ואחד תרגום וזאת הברכה. לא יקח הרבה זמן, זה 30 וכמה פסוקים.

למה כל כך אנחנו צריכים להתכונן ליום הגדול הזה, יום שמחת תורה?

יום שמחת תורה הוא לא נקרא שמחת ישראל. שמחת תורה. מה זה שמחת תורה? התורה, השמחה, שהיא ניתנה לנו, והיא עולה למעלה ביום הזה, ואומרת... הקדוש ברוך הוא... מספרת לו: "פלוני כך וכך למד תורה השנה, פלוני כך וכך למד תורה הלילה, פלוני כך וכך עשה". וכן, זה הדרך. והיא שמחה שנתן אותה לנו, ולא לאומות העולם. שהרי כשבא לתת את התורה, הלך לכל אומות העולם, לשרים שלהם, וביקש מהם לקבל את התורה. ואף אחד לא רצה.

והכל היה בכוונה, עשה קדוש ברוך הוא, שלא יבואו בטענות אחר כך, בזמן שיבוא משיח: "אם היית נותן לנו את התורה, אז היינו צדיקים, היינו חסידים...". ראינו איזה צדיקים, איזה חסידים אומות העולם. אין בהם אמונה אפילו 190 שנה... בקבר... אז זה, הקדוש ברוך הוא ככה עשה.

מה אומר הזוהר? שבא השטן. איזה חסר דעת הוא. הלך לקדוש ברוך הוא ואמר לו: "ריבוננו של עולם, אני אתן לך עצה...". הוא צריך לתת עצות לקדוש ברוך הוא? השטן אומר לו: "תלך, תתן את התורה לישראל". והוא בכוונה עשה, כדי שאנחנו ניקח את התורה, ואחר כך יוכל לקטרג, חס ושלום. והקדוש ברוך הוא חיכה, לזה שהם יגידו: "אז הוא השר של אובמה, הוא בעצמו, בכבודו עצמו, אמר לתת את התורה לישראל". אז יסתמו טענותיהם של אומות העולם, ונתן לנו את התורה.

ומה פירוש נתן לנו? גם אז הייתה תורה. גם אצל אברהם אבינו, יצחק, יעקב. אבל התורה לא היתה שלהם. התורה קיבלנו אותה מהר סיני. אנחנו פוסקים, חכמי ישראל הם פוסקים את ההלכה. מפלפלים וחוקרים בכל דין ודין, בכל הלכה והלכה, ומוציאים את ההלכה לאור. זה לא בשמיים היא ניתנה, התורה, ביום... במעמד הר סיני, לנו. ואז התורה שמחה, שמחה גדולה.

והיום הזה, דומה מאוד לחג השבועות. כך כותב הרמב"ן, פרשת אמור, פירושו על התורה, אומר: כמו שיש לנו בחג השבועות, אחרי שבעה שבועות של העומר, אנחנו סופרים שבעה שבועות. "תספור לך...". בסיום השבעה שבועות, אנחנו עושים חג עצרת. "תהיה לכם...", זה יום ה-50. עושים שמחה גדולה, לכבוד התורה.

אותו הדבר פה, בחג הסוכות, שבעה ימים של סוכות. כל יום אחד מסוכות כמו שבוע של ספירת העומר. לכן, תדעו, היום הזה... הנה הלילה האחרונה, השביעית, היא כמו שבוע השביעי של ימי העומר. אחרי זה מה בא? חג השבועות, מתן תורה. אז מיד בא, שמחת תורה.

לכן מחר בלילה כל אחד ילך, יכין את עצמו. לפני כן, ביום, גם ערב הושענא רבא, גם ערב חג, יוצא, יכין את עצמו, ירחץ את גופו לכבוד היום טוב. ילך לטבול. ואם לא הולך למקוה, אז יעמוד תחת המקלחת, יעמוד דקה וחצי, זה יעלה לו במקום טבילה.

או אחר כך יעשה רחיצת ידיים. יפתח את הברז, יעשה 40 פעם. איך? ימין מספר אחד, ימין מספר שתיים, שמאל שלוש, ימין ארבע, שמאל... עד 19, ימין 20, שמאל. זה עשית. עכשיו תעשה מ-21 עד 30 רצוף, ימין. עשית. עכשיו מ-31 עד 40 רצוף, שמאל. וזה נחשב לך כאילו טבלת במקווה טהרה של 40 שעה. כך מביא הרב "אמת ליעקב", המקובל הגדול, רבי יעקב שאלתיאל ניניו, והביא אותו מרן רבנו יוסף חיים, בספרו "רב פעלים", הביא את דבריו אלה.

אז זה טוב לעשות גם זה וגם זה. גם מקלחת, וגם יעשה את ה-40 פעם הנטילה הזאת. לא צריך בכלי, אפשר בברז ישר. ימין, שמאל, ימין, שמאל, ימין, שמאל... יספור... עד 20. ואחר כך מ-20 עד 30 ימין, מ-30 עד 40 שמאל. כך יעשה האדם. יכין את עצמו לקראת היום הגדול הזה, יום שמחת תורה.

ותדעו, שהעבודה ביום שמחת תורה עצומה עד מאוד. מה העניין? העניין הוא, רבנו האר"י גילה את הסוד הזה.

את הסוד הזה גילה רבנו האר"י!

הסוד הוא שהאדם הראשון, כשנברא, נברא ב-ב' בתשרי, ולקראת ערב חטא ואכל מעץ הדעת. הנחש פיתה את חוה, וחוה הלכה ונתנה לאדם לאכול. רבנו חיים בן עטר כותב שהאדם הראשון אמר לקדוש ברוך הוא: *האישה אשר נתת עימדי*.

רש"י מביא בשם הגמרא שזה כפירה בטובה. הקדוש ברוך הוא עשה לו טובה ואמר: *לא טוב היות האדם לבדו*, ועשה לו עזר כנגדו. ופתאום הוא בא ומתלונן. אך רבנו חיים בן עטר מסביר פירוש נפלא: האדם הראשון אמר לקדוש ברוך הוא – ריבוננו של עולם, מה אני אעשה? מינית לי אישה שתהיה המשגיח כשרות שלי, שתבשל, תכין אוכל, תשחט, ותיתן לי לאכול. היא קבלה ממך תעודה, אז מה אני אשם?

בכל זאת נגזר עליו מה שנגזר, ואחרי זה תיקן את החטא. רבנו האר"י כותב שאם האדם הראשון לא היה אוכל מעץ הדעת בערב שבת, ביום שישי – שזה א' בתשרי, הוא היה נכנס לשבת, ולא היו שטן, נחש, ערב רב, ולא היה מקטרג בעולם. העולם היה טהור ונקי. אבל בגלל החטא, עלינו לתקן במשך כל ימי ראש השנה, עשרת ימי תשובה ויום הכיפורים.

למה אוכלים סימנים בראש השנה? כדי לכפר על אכילת עץ הדעת. גם באכילה של ערב יום הכיפורים אנו מכפרים. בסוכות אנו יושבים בסוכה כדי לכפר על אותו חטא. כל הימים האלו מכוונים לתיקון, שמגיע לשיאו רק ביום שמחת תורה. ביום הזה כל העולמות מחכים, ורק ביום שמחת תורה הם עולים.

זה יום גדול מאוד. הגמרא והמדרשים מסבירים שבעת הימים של סוכות הם כמו סעודה שמלך עשה לכל שריו ויועציו. אחרי שבעת הימים, כשהשרים עוזבים, הקדוש ברוך הוא אומר לישראל: *קשה עלי פרידתכם*. במשך חודש אלול, עשרת ימי תשובה, ראש השנה ויום הכיפורים, התפללנו, קיימנו מצוות, והקדוש ברוך הוא שמח בנו. עכשיו, אחרי סוכות, הוא אומר לנו: *אני רוצה אתכם לבד, בלי אומות העולם*.

ביום שמחת תורה אין שטן ואין מפריע – אנחנו לבד עם הקדוש ברוך הוא. גם התורה שמחה איתנו, כי קראנו בה במשך כל השנה, למרות כל הקשיים. לכן, בשמחת תורה נלך בשמחה גדולה לבית הכנסת, נתפלל ונתחבר לקדוש ברוך הוא. זה יום שאין כמותו, אפילו לא ביום הכיפורים. התורה והקדוש ברוך הוא שמחים בנו, ואנחנו שמחים בהם.

ביום שמחת תורה, הקדוש ברוך הוא אומר: *אני לא רוצה את אומות העולם, אני רוצה אתכם*. זה יום של שמחה טהורה איתו, ללא מחיצות או שליחים. כל מה שנבקש ביום הזה יתקבל ישירות. אחרי כל החגים, אנחנו זוכים לשמחה אמיתית ביום הזה, כשהקדוש ברוך הוא שמח בנו ואנחנו בתורה.

בעתיד, כפי שנאמר: *כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות*, הגאולה שתבוא תהיה פי חמישים מהגאולה ממצרים. ביום ההוא יהיה ה' למלך על כל הארץ, וישראל יחיו לנצח.

עושים הקפות. מה העניין של ההקפות, רבותיי? בהקפות צריך לדעת, לא לוותר עליהם!

אתם יודעים מה זה הקפות? איזה מעלה זאת? אם זה בליל הושענא רבה, למחרת בבוקר בתפילת שחרית, אם זה ביום שמחת תורה, ההקפות, אומר הציוני על ספר פרשת ויחי, יש לו פירוש על התורה. כותב שהקפה זה כמו שאדם בא בונה בית, אז מה הוא עושה? מקיף את הבית מסביב, לראות אם כל הכותל בסדר, חלונות, אם זה לא מפריע, אם זה מאיר כמו שצריך. זה דוד המלך, אז הוא אומר: "רואה את כל זה, ואז רואה את הבניין, בניין בסדר, תקין." מביא אפילו שמאי שיעריך אותו. ואז הוא בודק, ואז מקיף את הבית. על ידי ההקפה הבית נהיה שלך. בוא נאמר, נגיד אדם קנה מגרש והוא צריך לבנות שם בית, אז מה הוא עושה? הוא מביא פועלים. היום גם החוק ככה אומר, צריך לגדר את כל השטח. ואם לא, עושים לו רפורט. מי יודע? 50,000, 500,000. ושמה הוא כותב שלט באדום: "הכניסה לזרים אסורה! שטח פרטי!". ככה אנחנו עושים בהקפות. ההקפות האלה, שבע הקפות כנגד שבעה ימים בשנה. בשנה אין יותר משבעה ימים. כל שנה זה חוזר על עצמו, ראשון עד שבת, שבעה ימים. ועוד פעם ראשון עד שבת, שבעה ימים. ואז על ידי זה הכל מתקדש. על ידי הקפות שאתה עושה, אתה מקדש את כל ימי השנה, מראשון ועד שבת. ואז יוצאים לך ימים הכי מוצלחים. תראו, הכל תלוי בהקפות האלה. וכל הקפה כנגד צדיק. אנחנו ככה מזכירים. בהקפה הראשונה, מזכירים את אברהם אבינו. זה בזכות אברהם, היום זכור היום ברית שבעת תמימך. אחר כך הקפה שנייה, זה כנגד יצחק אבינו עליו השלום. איפה הוא, זה משה? משה פה? איפה הוא בא? אני ראיתי אותו מטייל. מה, קיבל כרטיס חופשי? אז זה הקפה שנייה, יצחק. אחר כך הקפה שלישית, יעקב. כל הקפה יש צדיק אחד שהוא מגן עלינו. וכנגד זה, במשך השנה הוא יגן עלינו. מזכירים את זכותם. אחר כך רביעית, משה. חמישית, אהרון. שישית, יוסף. שביעית, דוד המלך. אותו הדבר ביום שמחת תורה, אנחנו מקיפים את התיבה אשר בה ספר תורה. כמו שכתב הרש"ש, הרש"ש כתב: "שים ספר תורה בתיבה, ויעמוד שם אדם ירא שמיים, צדיק, חסיד, זקן, נשוא פנים, והוא עומד ליד הספר תורה, ואנחנו מקיפים. כל הקפה אומרים שמע ישראל, השם מלך. כל הסדר על הסדר כהלכתו. ואומרים את התפילה שיש שמה אחרי כל הקפה והקפה." זה הרב חיד"א עליו השלום, הוא תיקן לנו את הנוסח של התפילות ולכוון בכל הקפה לתקן מה שהוא פגם כנגד אותו יום, וכל ימי השנה שעברו. כל ימי השנה שעברו, הוא מתקן אותם. אז יום ראשון, על ידי הקפה ראשונה הוא מתקן את כל ימי ראשון. וכן הקפה שנייה, וכן על זה הדרך. וגם מתקן את שעבר ומגן לעתיד, לשנה הבאה הזאת. אז כמה יצליח, תארו לכם, כמה, הכל על כף המאזניים? זה ביד האדם. וגם אם אנשים הלכו, אתה תקיף, תקיף את התיבה. אין לך תיבה, תשים שולחן. שים עליו ספר תנ"ך, חומש, ותקיף. ותגיד את כל הסדר לבד, מועיל, אין איזה בעיה. תראה, הגאון הבן איש חי כתב, חוץ מכם, מישהו חולה ולא יכול ללכת לבית הכנסת, וצריך לעשות הקפות בימי הסוכות, ישים כיסא וישים עליו איזה חומש ויקיף ויאמר את הסדר. אז אותו הדבר גם בשמחת תורה יעשה. בלילה כפול. אם לא, אפילו בבית. מי

רוזף אחריר? תגיד את זה עם כוונה. אתה אומר את התפילה. איזה תענוג! בעזרת השם יצאו לחופשי כולם בקרוב. ביום הזה, יום שהקדוש ברוך הוא יתיר את כולם. מתיר אסורים. קיצור הדברים, אזה יעשה? כל הקפה והקפה. עכשיו, הקפה הראשונה, תדעו, צריך לכוון מה שפגמתי בחסד. יכולתי לעשות עם מישהו גמילות חסד ולא עשיתי, אני מכפר על ידי הקפה ראשונה. ואחרי גם אני מקבל כוח לעשות חסד לשנה הבאה. הקפה השנייה שהייתי צריך לעמוד נגד יצר הרע, או איזה אדם שעשה עבירה והייתי צריך למחות בו ולא מחיתי, זה כנגד יצחק. אני מכפר על ידי הקפה שנייה. זה בכל הסדר. גם בהושענא רבה, גם בשמחת תורה, בכל ההקפות. הקפה שלישית כנגד יעקב, כפר על כל מה שלא למדתי תורה כהוגן. ביטלתי תורה או לא הבנתי את התורה. יכולתי להעמיק בה ולא העמקתי. יכולתי לשאול ולא שאלתי. וכן על זה הדרך. זה הקפה שלישית, יעקב איש תם יושב אוהלים. הקפה רביעית, משה רבנו. מידת אמת. נצח ישראל לא ישקר, לא ינחם, לעולם. אז זה דרך של משה, ענווה, מאור פנים, ללמד תורה לאחרים. זאת אומרת מה שהוא יודע לא ישאיר תורתו לעצמו, אלא יעביר הלאה. לא כמו יש היום טיפשים, אומר, הלכתי לרב, אמרתי לו, תלמד אותי, אמר לי, לא תשלם לי כסף, 2,000 דולר! אני עבדתי, אני עד שעבדתי ולמדתי, מה אלמד אותך? שוטה שבעולם! כתוב בגמרא, גמרא מפורשת, מה זה שמשה רבנו אומר לישראל? כי, איך אמר שמה? מה? אני בחינם, אף אני בחינם! מה פירוש? משה אומר לישראל, ראו כי נתתי לכם את התורה, כאשר ציווני השם אלוהי. ודאי, כאשר ציווני, כל התורה כולה היא מפי משה. ומאיפה הוא לקח? מהקדוש ברוך הוא. אפילו אות אחת הוא לא כתב מעצמו. הכל מפי השם. מה זה, כאשר ציוו לי השם אלוהי? אומר משה, אומר לנו, כמו שאני למדתי תורה בחינם מהקדוש ברוך הוא. מה אני אשלם לו? כלום! מה אשיב לאדוני? כל תגמולי עלי. אז מה, אני בחינם, אף אתם בחינם! אתה חייב ללמד תורה את השני בחינם! נכון שהחכם יכול לקבל שכר בטלה על מה שהוא מתבטל, וגם הוצאות שיש לו, הוצאות הדרך או כלכלה שלו של בני ביתו. אבל אסור ללמד בשכר, יותר מזה. בגמרא בסנהדרין מובא, "דן את הדין. זיכה את הזכאי. חייב את החייב. ונתן שכר, כל דינו בטלים!" אסור לקחת כסף. לכן אשרי אלה שזוכים ללמד תורה בחינם. אותו הדבר, דיין שדן דין אמת בחינם. זה ככה היה הסדר בתימן. תשאלו עד לפני 50 שנה, 100 שנה. ככה היה, ככה בתימן נהגו, כמו הרמב"ם. היה, היה שם הדיין, היה עובד. היה לו חנות, מכולת, חנות של כל מיני והוא בקי גדול בתורה. חצי יום הולך לבית דין, יושב, פוסק הלכות. פוסק את הדין. וחצי היום השני הולך, מפרנס את עצמו. יגיע כפיר כי תאכל, אשריך וטוב לך. ככה היה הסדר. ככה עם ישראל, לאורך כל הדרך. רבי יוחנן הסנדלר היה סנדלר. רבי שמעון בר יוחאי היה לו תיבה שהיה מוכר בה חפצים, מביא אותה לבית המדרש, כך אומרת הגמרא. שם אותה ויושב עליה. אמרו לו: "מה זה? מה אתה מביא אתך את הארגז כלים?". אמר להם: "גדולה מלאכה שמכבדת את בעליה!". אותו הדבר, רבי יצחק נפחה היה נפח. רבי מאיר עליו השלום,

שזכה כל המשניות הוא כתב אותם, הוא היה סופר. היה כותב ספרי תורה, כותב מזוזות, תפילין, מגילות, ומוכר לאנשים. מזה היה מתפרנס. וכן, זה הדרך. מרן רבי יוסף קארו גם כן היה לו עסק שהיה מתעסק איתו, במסחר. רבנו האר"י, עד היום, אמר לי אחד פעם, הראה לי, לפני 40 שנה אולי, הייתי ילד צעיר, הראה לי כתב יד של רבנו האר"י. נמצא באוניברסיטה שמה. רבנו האר"י כותב הכל בכתב רש"י, של ספרדים. מעניין, הוא היה אשכנזי, אבל כתב, כתב ספרדי. כמה כסף קיבל, כמה זה חייב לו, כמה זה נתן לו, כמה הוא חילק לצדקה, כמה הוא צריך לתת עוד, כמה זה, הכל היה חשבון. מצאו ספר החשבונות, כתב ידו של רבנו האר"י! אתה רואה, עסק בתבואה, היה מסתחר, וגם תבלינים, היה מוכר וקונה. ובזה היה מרוויח, מזה היה מתפרנס. ותורה לימד את תלמידיו, הכל חינם. ככה היו. אז אם כן, זה משה רבנו. זה עבדה דמשה. רש"י היה עושה יין ומוכר. היה כל אחד היה לו איזה מלאכה שהיה מתפרנס ממנה. זכותם תגן עלינו. אתה רואה, באה ההקפה החמישית, אהרון הכהן. מה אהרון הכהן? כהן, אוהב שלום ורודף שלום. אוהב את הבריות, מקרבם לתורה. זה היה אהרון הכהן. ואנחנו צריכים לעשות, לנהוג כמו אהרון הכהן. אחרי אהרון, באה הקפה שישיית של יוסף. זה כנגד יוסף. זה כולל הכל. כלבוניק, כל החטאים, כל הפגמים, מתקן אותם יוסף. כמו הלילה, הלילה זה ליל שישי בשבוע. ליל שישי, ליל שישי, כל תורה שאדם לומד, מכפר על כל מיני חטאים שחטא, ובעיקר עוון היסוד גם הברית. זה אדם מתקן כל רגע ורגע. תארו לכם מה אדם עושה! אותו הדבר בהקפה שישית, כמו עליה שישי לבית, לתורה, בשבת, כמה היא חשובה. ככה זה גם הקפה השישית, יוסף הצדיק. ואחרי זה, הקפה האחרונה, היא של דוד המלך. כנגד המלכות. מה זה מכפר? על מה שלא נהג כבוד בבית הכנסת. מה שלא נהג, דיבר דברי חול בבית הכנסת, או חס ושלום עשה איזה דבר שביזה תלמידי חכמים ופגע בכבודם, אז מכפר על ידי זה. כל העניינים ששייכים, שכינה הקדושה שלא שם מורא שכינה מול עיניו. על ידי ההקפה השביעית הזאת מכפר, ומקבל כוח לשנה הבאה. זה הסדר. יעשה אותו האדם וחי בהם. התפילות אחרי זה ביום שמחת תורה, נגיד בקצרה. השתדלו לא להאריך ולא להעלות יותר מדי עולים. כשיוצא גם שבת, גם יום טוב, צריך לעשות סעודה לפני חצות היום. זאת אומרת צריך ב-12, לפחות לאכול כף זית לחם. אז יזהר האדם. זה לא מועיל מה שמביאים בית הכנסת, עוגות וכדומה. עוד מעט יבוא המשיח, הוא יביא לנו עוגות. אז אדם ילך מהר לביתו, יעשה תפילה, ויזהר ב תפילת מוסף. אמרתי לכם, תפילת מוסף של יום שמחת תורה, שמה ישתדל למסור נפשו על קידוש השם! בשמע ישראל, במילת אחד. אז השכינה מקבלת את הפתקים של כולם, ומחלקת אותם. ואז מי שזוכה, הפתק שלו נהיה פתק טוב, מתהפך לפתק טוב. אבל על ידי מה? על ידי שהוא במילת אחד מכוון לקבל עליו ארבע מיתות בית דין! אני מוכן להיסקל, להשרף, להחנק, וחס ושלום גם להרג, על קדושת שמו יתברך. כמו שעשו אבותינו במשך כל הדורות. תראה מה היה מגורשי ספרד, איך מסרו נפשם! וכן על זה הדרך. כמה מסרו נפשם להריגה, שריפה, לכבודו

של הקדוש ברוך הוא! ככה האדם, במילת אחד, יכוון לייחד את שמו. קודם כל שהוא אחד יחיד ומיוחד. ושתיים, יכוון לכפר על כל העוונות שעשה. וזה מתכפר לו, ויהיה לנו בעזרת השם פתקה טובה. נוהגים גם במנחה לעשות. ואחר כך תפילת ערבית של מוצאי שמחת תורה. אחריה אנחנו עושים הקפות שניות. זה לא כמו שיש ממצאים לנו המצאות, מביאים תזמורת וכל מיני עניינים. תביא תזמורת, בסדר, אבל על ההקפות אל תוותר! אתה בעצמך תקיף את התיבה אחרי תפילת ערבית. אם אנשים נשארים, נשארו, לא נשארו, תקיף אתה! שבע פעמים. קח את הסידור, ותקרא את השמע ישראל, השם מלך, הכל תקרא לבד. ויהי רצון. ותמשיך, תעשה עוד הקפה, ועוד פעם תקרא. וככה, כמה זה יקח? רבע שעה? 20 דקות? חצי שעה? כדאי, כדי שכל השנה נהיה רגועים ושלבים. בלי מלחמה, בלי מגפות, בלי חוליים, בלי לחכות בחדר חס ושלום של טיפול נמרץ, בלי שום צרות, משום צד. והכל ילך חלק, בעזרת השם. תהיה שנה טובה, מבורכת, מוצלחת, עם בריאות, עם חיים טובים, עם עבודת השם, עם שלמות בלימוד התורה, ועם שקט ושלווה, אהבה ואחווה, שלום ורעות. תזכו לשנים רבות נעימות וטובות.

מצוות הושענא רבה ושמיני עצרת/שמחת תורה

הושענא רבה:

בליל הושענא רבה, ישנה חשיבות רבה לקריאת חומש דברים, רצוי בתחילת הלילה. הקריאה בחומש דברים מסמלת חתימה שניה על גזר הדין, לאחר החתימה הראשונה ביום כיפור.

יש להשתדל לסיים את הקריאה עד חצות, אך אם הדבר קשה, ניתן לסיימה גם מאוחר יותר.

אפשר לקרוא את החומש גם ללא טעמים, העיקר לומר את המילים כהוגן. מומלץ לקרוא את סיפור פטירת משה רבנו, המופיע במסכת סוטה, לאחר קריאת חומש דברים.

קריאת סיפור פטירת משה רבנו מסייעת לכפרה.

מומלץ לקרוא את הסדר בלילה בתוך הסוכה.

יש להדליק נר חשמלי בסוכה לכבוד דוד המלך, האשפיזין של הלילה.

לאחר חומש דברים, יש לקרוא את "הדרה זוטא".

קריאת "הדרה זוטא" מועילה, כיוון שהיא מזכירה את פטירת רבי שמעון בר יוחאי.

מומלץ לומר קריאת שמע שעל המיטה, גם אם לא הולכים לישון, כדי לסלק מזיקים ומקטרגים.

יש לקרוא את "תיקון לאה" בליל הושענא רבה, המכיל מזמורים ופיוטים.

מומלץ לקרוא תהילים.

יש לקרוא את "שבעה כורתי ברית", המכיל תפילות כנגד שבעת הצדיקים עליהם נשבע הקב"ה שלא ישמיד את העולם.
יש לומר את תפילת הרב חיד"א לפני עלות השחר, לכפרה על עוונות.
מותר לישון בלילה זה אם חשים חולשה או עייפות רבה.
חשוב להשכים לתפילת שחרית בהושענא רבה.
בליל הושענא רבה רצוי לקיים תענית דיבור, ולא לענות לטלפונים.
מומלץ לקרוא תהילים או ללמוד הלכות במהלך היום.
שמיני עצרת/שמחת תורה:

לפני שבת, יש לקרוא את "שניים מקרא ואחד תרגום" ואת פרשת "וזאת הברכה".
ביום שמחת תורה, ישנה חשיבות רבה להקפות, אותן יש לקיים גם אם אין מניין בבית הכנסת.

ישנן שבע הקפות, כנגד שבעת ימי השבוע.
בכל הקפה, מזכירים את זכותו של צדיק אחר.
בכל הקפה, יש לכוון לתקן את הפגמים שנעשו כנגד אותו יום בשבוע.
בתפילת מוסף, יש למסור נפש על קידוש השם במילת "אחד" של "שמע ישראל".
לאחר תפילת ערבית, יש לקיים הקפות שניות.
סיכום

הרב מוצפי/הושענא רבה ושמיני עצרת - נקודות חשובות

עברנו את ראש השנה ואת יום כיפור, אבל יש עוד שתי נקודות מרכזיות לפנינו:

ליל הושענא רבה: בחצות, בערך 12:30 בלילה, יש חתימה שניה.
שמיני עצרת - שמחת תורה: בתפילת מוסף, במילה "אחד" של "שמע ישראל", יש מסירת הפתקים להוצאה לפועל.
הנקודות האלה הן נקודות מפנה שבהן השכינה הקדושה, שהיא כמו אמא שלנו, מקבלת חותם נוסף ועולה.

ליל הושענא רבה - קריאה בחומש דברים

בליל הושענא רבה צריך להיות גיבור כארי ולקרוא את כל חומש דברים כדי שיהיה חותם טוב, כמו חותם שעווה על איגרת של מלך.

כדאי להתחיל לקרוא בצאת הכוכבים ולסיים מקסימום בחצות. גם בלי טעמים, העיקר לומר את המילים כהוגן.

עוד דברים לעשות בליל הושענא רבה:

לקרוא את סיפור פטירת משה.
ללמוד הדרה זוטא.
לקרוא קריאת שמע שעל המיטה.
לקרוא תיקון לאה.
לקרוא תהילים.
לקרוא שבעה כורתיו ברית.
לומר את התפילה של הרב חיד"א לפני עלות השחר.
אם עייפים מאוד, אפשר לישון קצת בסוכה.

שמיני עצרת - שמחת תורה - הקפות

ההקפות בהושענא רבה ובשמחת תורה חשובות מאוד כדי לקדש את כל ימי השנה ולתקן את כל מה שפגמנו .

כל הקפה היא כנגד צדיק אחר ויום אחר בשבוע, ויש תפילה מיוחדת לכל הקפה .

אפשר לעשות הקפות גם בלי מנין, אפילו עם ספר תנ"ך או חומש .

תפילת מוסף של שמחת תורה בתפילת מוסף, במילה "אחד" של "שמע ישראל", השכינה מחלקת את הפתקים , ולכן צריך למסור את הנפש על קידוש השם כדי שהפתק שלנו יהיה טוב .

עוצמת שמחת תורה: 10 משפטים

"יום שמחת תורה הוא לא נקרא שמחת ישראל. שמחת תורה." : שמחת תורה מדגישה את השמחה של התורה עצמה, לא רק את השמחה שלנו איתה.
"התורה... עולה למעלה ביום הזה, ואומרת... לקדוש ברוך הוא: 'פלוני כך וכך למד תורה השנה, פלוני כך וכך למד תורה הלילה, פלוני כך וכך עשה.'": התורה "מספרת" לקדוש ברוך הוא על מעשינו כלפי לימוד התורה, מה שמעיד על חשיבות היום הזה.

"...בשמחת תורה נלך בשמחה גדולה לבית הכנסת, נתפלל ונתחבר לקדוש ברוך הוא. זה יום שאין כמותו, אפילו לא ביום הכיפורים." : שמחת תורה, יום של שמחה טהורה עם הקדוש ברוך הוא, אפילו יותר נעלה מיום כיפור.

"התורה והקדוש ברוך הוא שמחים בנו, ואנחנו שמחים בהם": הדדיות בשמחה בין הקדוש ברוך הוא, התורה ועמו ישראל.

"ביום שמחת תורה, הקדוש ברוך הוא אומר: 'אני לא רוצה אומות העולם, אני רוצה אתכם'. זה יום של שמחה טהורה איתו, ללא מחיצות או שליחים": קירבה מיוחדת לקדוש ברוך הוא ביום זה, בלי מתווכים.

"כל מה שנבקש ביום הזה יתקבל ישירות": יום מיוחד שבו תפילותינו מגיעות ישר לקדוש ברוך הוא.

"אחרי כל החגים, אנחנו זוכים לשמחה אמיתית ביום הזה, כשהקדוש ברוך הוא שמח בנו ואנחנו בתורה": שיא השמחה, סיום מסע רוחני של חודש אלול והימים הנוראים.

"בעתיד... הגאולה שתבוא תהיה פי חמישים מהגאולה ממצרים. ביום ההוא יהיה ה' למלך על כל הארץ, וישראל יחיו לנצח": קישור בין שמחת תורה לגאולה העתידית, רמז לעוצמת היום הזה.

"בהקפות... אתה מקדש את כל ימי השנה, מראשון ועד שבת. ואז יוצאים לך ימים הכי מוצלחים. תראו, הכל תלוי בהקפות האלה": הקפות ככלי רוחני רב עוצמה לקדושת השנה כולה.

"בתפילת מוסף... במילת 'אחד' של 'שמע ישראל'... מי שזוכה, הפתק שלו נהיה פתק טוב, מתהפך לפתק טוב... יכוון לייחד את שמו. קודם כל שהוא אחד יחיד ומיוחד."** חשיבות תפילת מוסף במיוחד במילת "אחד".